

ת"פ 15868/11/20 - מדינת ישראל נגד Mariia Chovnluk

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 15868-11-20 מדינת ישראל נ' Chovnluk

בפני **כבוד השופטת - נשיאה עינת רון**
מאשימה **מדינת ישראל**
נגד
נאשמת **Mariia Chovnluk**

החלטה

נגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה של תקיפת חסר ישע.

בתקופה הרלבנטית לכתב האישום (אוקטובר 2018 - דצמבר 2019), עבדה הנאשמת כמטפלת סיעודית בביתה של קשישה, ילידת שנת 1940. נטען נגד הנאשמת כי ביום 12/12/19 נקטה באלימות כלפי הקשישה, כמפורט בכתב האישום.

ב"כ הנאשמת עתר כי המאשימה תעביר לעיונו את התיק הרפואי-פסיכיאטרי של הקשישה וביהמ"ש נעתר לבקשתו.

בפתח הדיון בתיק זה הובהר כי בידיה של המאשימה סיכום אשפוז משנת 2013 מהמחלקה הגריאטרית מהמרכז לבריאות הנפש בבאר יעקב. צוין בסיכום זה כי הקשישה התאשפזה במקום מרצונה ויש בו פירוט נרחב של בעיותיה וכעולה מהמסמך אף מדובר ברקע נפשי מוכר וידוע.

עוד צורף מסמך אשר פרט את אשפוזיה של הקשישה במחלקות פסיכיאטריות שונות החל משנת 1968 ועד 2013.

אין בו כל מידע באשר לתקופות שלאחר מועד זה.

למסמכים אלה צורף מכתב מהיחידה לתיעוד רפואי של קופת חולים כללית ובו נמסר כי צורף חומר רפואי שנמצא בארכיב וכי התיק בעניינה של הקשישה לא אותר. כן צוין "לא אותר תיק פסיכיאטריה".

אף על ידי ביהמ"ש עצמו, ולא רק על ידי ב"כ הנאשמת הועלתה תמיהה באשר לכך, שכן מדובר בקשישה סיעודית הסובלת מבעיות רפואיות רבות ויש להניח בסבירות גבוהה מאוד כי קיים בעניינה תיק רפואי נרחב ומפורט.

על כן ניתן צו נוסף המורה על איסוף כל החומר הרפואי הקיים בעניינה של הקשישה.

למאשימה נמסר חומר רפואי שהועבר לעיונו של ביהמ"ש, תוך שהמאשימה הדגישה כי הקשישה לא ויתרה על החיסיון הרפואי בעניינה וכי אין מקום לפגוע בחיסיון זה ובפרטיותה.

ביהמ"ש עיין בכלל המסמכים שהועברו על ידי המאשימה. המבחן להעברת חומר רפואי כלשהו, אם בכלל, הוא באיזון האינטרסים בין שמירה על פרטיותה של הקשישה ועל החיסיון הרפואי שלה, לבין זכויותיה של הנאשמת ויכולתה להגן על עצמה.

אציין ואומר כי במקרה זה לא היתה למעשה התלבטות וזאת לאור אופי המסמכים שהועברו ותוכנם.

המסמכים הם למעשה, תיקה הרפואי של הקשישה בקופת חולים כללית ויש בו מסמכים שנערכו על ידי רופאים מתחומים שונים של הרפואה, אך אין בו כל מסמך פסיכיאטרי או מסמך המתייחס למצבה הנפשי של הקשישה.

יש להניח כי מסמכים כאלו היו בנמצא, לאור רשימת האשפוזים של הקשישה, שנזכרה לעיל, ובודאי לתקופה שקדה לשנת 2013, אך, כאמור, מסמכים כאלה לא הועברו בכלל המסמכים שהועברו לבית המשפט.

במסמך אחד מיום 28/11/18 ציינה רופאת משפחה בין יתר בעיותיה הרפואיות של הקשישה כי "לאחר פטירת בעלה החמרת מצב נפשי".

מצאתי להעביר מסמך זה אל ההגנה.

בחומר הרפואי נמצאו 4 מסמכים העוסקים בחבלה שנגרמה בכף ידה של הקשישה, בהתאם לנטען בכתב האישום.

מסמכים אלה הם מהתאריכים 24/12/19, 12/1/20, 21/1/20 ו- 24/1/20.

בשל הקשר שלהם לנטען בכתב האישום ועל אף שאינם עוסקים במצבה הנפשי של הקשישה, מצאתי להעבירם אל ההגנה.

מעבר לאלה - אין בחומר הרפואי שהועבר לבית המשפט כל רלבנטיות לענייננו ועל כן לא יועברו מסמכים נוספים.

בדיון הקרוב יימסרו המסמכים בהתאם להחלטתי לעיל לב"כ הצדדים.

ההחלטה תועבר אל ב"כ הצדדים.

